

خوای بکه، ئاوه لفه رمان، راناو، ئاوه لاناو

تهها ئه مین هه له دنی

ئه گهر ویستمان که می به قوولی له قورئان ووردبینه وه به شیوه یه کی زانستیانه شیبکه یه وه، بیویسته سهرنجی ریزمانه شی له یاده نه که یه، چونکه واتاکان له سهرجه می زمانه کاندایه ته نهها بیته واتاکه ی ده گوری، له و پوه شه وه هیشتا له هیچ تیئاگه یه!

که ی ن ک که وته گفتووگو له گه ل رژی م ۸۳، دهنگووباس وابلای بو وه، که گوایه ۱۰ مانگ ئوتونومی ده دری به کورد. پاشان ۱۰ هیچ دیار نه بوو، ووتیان ۱۵ مانگ، که ۱۵ هیچ دیار نه بوو، ۱۵ مانگ بوو به ۲۰، ۲۰ مانگیش خشه ی هات!

ئیتتر خه لک که وته ته قه، ده یان ووت: ۳۳ مانگ به یان ده خوینریته وه، پاشان ووتیان نه باب: ۴۵ له سه ر ۴۶ ئوتونومی یه که ده دری، ئای که خه لک بی به زییه!

ووتیان: عزه ت دووری گوئی له و باب ته ده بی زور هه راسان ده بیو به تارق عه زیز ئه لی:

ئه وه چیه له ناو خه لکدا باوه ئه لئین: ئوتونومی سهریمانگ ده دری به کورد؟

+ دووری برۆ به یانیک ده رکه، بلی ئیمه: ئوتونومیمان سالی ۷۰ داوه به کورد.

- ئه ی جه ماوه ری به شه ره فی عیراقی (لقد منحنا حکم ذاتی) !!

ووتیان:

له چاخانه که ی حاجی وه سمان خه لکیکی زور دانیشتبوون، بو گوینگرتنی له به یانبه که، مامشاسوار هه ر که گوئی له وشه ی منح ده بی، وه ک فیشه که شیته ده چی به ئاسمانا، ئه روه لئا ئه و تۆزه حوکم زاتیه هه بوو ئه ویش مه نع کرا، ئای کوردی نه گبه ت!

منحنا وانا دامان، نه ک منع!

که له که ت ده وی یا که رویشکه که؟

پسته یه کی پرسیاریه، که ل یا که رویش، ده بی یه کیکیان هه لبرئیدری، نه ک هه ردوو.

ئه گهر له و پوه وه سهرنجیک بده یه له پسته کانی قورئان، به هه مان شیوه شتیکی به رجه سته مان

ناداته ده ست، تا بزانی ک قسه که ری قورئانه، خودی قورئان به لگه مان ده داتی که جاری خودی

مه مه د قسه که ره، جاری که سیکی نادیار که مه به ستیان خوایه!

واتا: قورئان یه ک ریباز نیه، که هه میشه خوا به مه مه د بلی وابلای بو نمونه له قورئاندا ۱۷۲۲

که ره ت ئه لی: بلی، واته قول، گوایه خوا به مه مه د ئه لی وابلای قل یا ایها الکافرون

سوره الکافرون واتا: بلی ئه ی بیباواران، قل هو الله احد، سوره ی الاخلاس بلی خوا تا کو ته نیایه،

قل اعوز برب الناس. سوره الناس بلی: بلی په نا ده به مه به ر په روه ردگاری خه لک.

گریمانمان کرد که ئه و ۱۷۲۲ ئایه ووته ی خوایه و خوا فه رمان ده دایه مه مه د، لیره دایه

بکه ر تاکه که سیکه و فه رمانه که ش بو تاکه که سیکه واتا له خوا وه بو مه مه د!

هه روه ها خودی قورئان دلنیامان ده کا که خوا ته نیایه، (قل هو الله احد)

که چی خودی قورئان ئه لی: (انا اعتیناک الکوسر، الکوسر) واته: ئیمه خیر و فه رمان به تو دا.

